

Sygn. akt II KO 65/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **C. D.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 marca 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Sądu Najwyższego

z dnia 27 stycznia 2014 r., sygn. akt II KO 65/13

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Okręgowego w Ł., sygn. akt IV K [...] zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2011 r., sygn. akt II AKa [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany C. D. złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Ł., sygn. akt IV K [...] zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2011 r., sygn. akt II AKa [...].

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2013 r. (k.7) skazany został wezwany do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie przez adwokata (art. 545 § 2 k.p.k.). C. D. w tym celu wystąpił o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu (k. 10).

Zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2013 r. (k. 17) odmówiono skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu wobec nie wypełnienia przesłanek z art. 78 § 1 k.p.k. Nadto, wezwano ponownie skazanego do uzupełniania braków wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie przez adwokata. C. D. pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. (k. 21) ponownie wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2014 r. (k. 26) ponownie nie uwzględniono wniosku skazanego i wezwano go do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku.

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania jako, że w wyznaczonym terminie wnioskodawca nie uzupełnił braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez adwokata.

Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany podnosząc, iż nie ma możliwości zatrudnienia adwokata z wyboru aby ten rzetelnie zajął się jego sprawą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego C. D. nie jest zasadne.

Wskazane powyżej, okołowznawieniowe czynności podejmowane przez Sąd Najwyższy dowodzą, że brak jest jakiegokolwiek podstaw do kwestionowania podjętej w ich toku decyzji. Skazany w zażaleniu nie wykazał racjonalnych powodów mogących skutecznie podważyć zaskarżone zarządzenie.

Sytuacja finansowa skazanego była dobrze znana rozstrzygającemu Sądowi i została w sposób nie budzący wątpliwości rozważona i oceniona. Słusznie bowiem postąpiono odmawiając w oparciu o przepis art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania skoro został on obarczony brakiem formalnym w postaci nie sporządzenia i nie podpisania go przez adwokata ustanowionego przez C. D. z wyboru. W sprawie dwukrotnie bowiem odmówiono skazanemu wyznaczenia do tej czynności obrońcy z urzędu wobec nie wypełnienia przesłanek z art. 78 § 1 k.p.k.

Przypomnieć należy, iż z treści art. 545 § 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Wspomniane

niedopełnienie obowiązku będącemu brakiem formalnym tego wniosku skutkuje decyzją zgodną z tą, która zaskarżył skazany.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

aw